

21 Δεκεμβρίου, 1993

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΣ ΠΕΤΡΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ/ Ή ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 822/92)

Φόρος Κεφαλαιουχικών Κερδών — Βάσει του Άρθρου 33 (1) του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεων Φόρων Νόμου του 1978 (Ν. 4/78), ο Διευθυντής δύναται να αγνοεί πράξεις, ως μη γνήσιες ή εικονικές, εφόσον κρίνει ότι αποσκοπούν στη μείωση του φόρου — Ελαφιάται στον Διευθυντή, η κρίση κατά πόσο συγκεκριμένη πράξη ήταν εικονική — Το Δικαστήριο εξετάζει μόνο, κατά πόσο η απόφασή του ήταν εύλογα επιτρεπτή.

5

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση των καθ' ων η αίτηση, να του επιβάλλουν φόρο κεφαλαιουχικών κερδών για πώληση οικοπέδου που έκανε ο γιός του, ενόψει του ότι θεώρησαν την προηγηθείσα της πώλησης δωρεά του οικοπέδου από τον αιτητή στον γιό του ως δωρεά εικονική, δυνάμει των προνοιών του Άρθρου 33(1) του Περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου του 1978 (Ν. 4/78).

10

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Δεν υπάρχει ερμηνεία των λέξεων "μη γνήσια" ή "εικονική" και δεν χρειάζεται ένας τέτοιος ορισμός, γιατί η ερμηνεία δεν είναι άλλη από τη φυσική ερμηνεία των λέξεων αυτών. Συνεπώς, επαφύεται στο Διευθυντή να αποφασίσει βασιζόμενος στα πρωτογενή γεγονότα, κατά πόσο η συναλλαγή ήταν εικονική, ήταν δηλαδή συναλλαγή που έγινε χωρίς εμπορικό ή επιχειρηματικό

20

25

σκοπό και απέβλεπε μόνο στην αποφυγή του φόρου.

Το μόνο θέμα που εγείρεται στην παρούσα προσφυγή, είναι κατά πόσο το συμπέρασμα του Διευθυντή, ότι η πώληση ήταν ει-
5 κονική, είναι εύλογα επιτρεπτό.

2. Η υποκειμενική εκτίμηση των γεγονότων, ανήκει στη Διοίκηση και το Δικαστήριο τότε μόνο επεμβαίνει, αν υπάρχει πλάνη πε-
10 ρί τα πράγματα ή το Νόμο, ή αν η Διοίκηση υπερβαίνει τα ακραία όρια της διακριτικής της ευχέρειας και προβαίνει σε δια-
πίστωση των γεγονότων, κατά τρόπο που δεν είναι εύλογα επι-
τρεπτός, με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία.

Το Δικαστήριο τούτο υπό τη διοικητική του ιδιότητα, είναι ακυ-
15 ρωτικό και ελέγχει μόνο τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης από-
φασης. Εξετάζοντας τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικα-
στηρίου και λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές του διοικητικού δικαί-
ου και της νομολογίας, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα,
20 ότι η απόφαση του Διευθυντή, όπως αιτιολογήθηκε με βάση τα
ενώπιόν του γεγονότα, ήταν εύλογα επιτρεπτή και λήφθηκε σύμ-
φωνα με το Νόμο. Δε δικαιολογείται η επέμβαση του Δικαστηρίου
στην εκτίμηση των γεγονότων, που έγινε από το Διευθυντή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

25 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Hadjieraclis a.o. v. Republic (1984) 3 C.L.R. 604,

30 *Ιωνίδης ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 508,*

Panayiotou v. Republic (1984) 3 C.L.R. 857,

Θουκιδίδου ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1150,

35 *Marangou v. Republic (1989) 3 C.L.R. 21,*

Westpark Ltd v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 915.

40 Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με
την οποία επιβλήθηκε στον αιτητή φόρος κεφαλαιουχικών κερ-
δών.

A. Μάγος, για τον Αιτητή.

Στ. Ιωσήφ - Χ" Γιάννη, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult. 5

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής ζητά δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερ. 14.9.92, με την οποία επέβαλαν σ' αυτό φόρο κεφαλαιουχικών κερδών, είναι άκυρη και στερημένη οιοιδήποτε έννομου αποτελέσματος. 10

Ο αιτητής στις 23.2.83 δώρησε στο γιο του Παύλο ένα οικόπεδο αρ. εγγραφής 22492, τεμ. 6/1, Φ/Σχ. LIV/52, στη Γερμασόγεια, που προήλθε από τεμάχιο γης που χωρίστηκε το 1982 σε επτά οικόπεδα. 15

Στις 26.8.83 ο αιτητής ενεργώντας σαν πληρεξούσιος αντιπρόσωπος του γιου του, πούλησε το οικόπεδο και στις 19.12.88 ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών του επέβαλε φορολογία κεφαλαιουχικών κερδών, θεωρώντας τη δωρεά προς το γιο του εικονική. Ο αιτητής υπόβαλε ένσταση και ο Διευθυντής στις 20.8.91 τον κάλεσε στο γραφείο του και του ζήτησε να προσκομίσει αντίγραφο του πωλητηρίου εγγράφου και αντίγραφο τραπεζιτικού λογαριασμού, στον οποίο κατατέθηκαν τα χρήματα που προήλθαν από την πώληση του οικοπέδου. Στις 13.9.91 ο αιτητής πήγε στο γραφείο του Διευθυντή και παρουσίασε αντίγραφο αγοραπωλητηρίου εγγράφου, στο οποίο φαίνεται σαν πωλητής ο γιος του. Όμως σχετικά με τα χρήματα, ο αιτητής δεν παρουσίασε τραπεζιτικό λογαριασμό, γιατί όπως είπε, δεν τα κατάθεσε σε τραπεζιτικό λογαριασμό, και ισχυρίστηκε ότι τα ξόδεψε όλα ο γιος του για τις σπουδές του. 20
25
30

Όμως, στη γραπτή του αγόρευση ο δικηγόρος του αιτητή κάνει για πρώτη φορά τον ισχυρισμό πως το ποσό κατατέθηκε σε λογαριασμό του αιτητή, ο οποίος λόγω οικονομικών δυσκολιών σταδιακά τα απέστειλε στο γιο του στις Η.Π.Α. για αντιμετώπιση των εξόδων για τη σπουδή του. 35

Ο Διευθυντής Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων απέρριψε την αίτηση και απέστειλε προς τον αιτητή ειδοποίηση επιβολής φορολογίας ημερ. 14.9.92, μαζί με συνοδευτική επιστολή της ίδιας ημερομηνίας, στην οποία δίδεται η αιτιολογία της απόφασης. Η αιτιολογία αυτή, που σχετίζεται και με άλλη παρόμοια ένσταση του αιτητή, έχει ως ακολούθως: 40

5 "Έχω εξετάσει τον ισχυρισμό σας ότι οι πωλήσεις του οικοπέδου υπ' αρ. εγγραφής 22494 τεμ. 6/1 στη Γερμασόγεια και του χωραφιού υπ' αρ. εγγρ. 22768 τεμ. 389/2 στη Γερμασόγεια έγιναν από το γιο σας Παύλο Πέτρου και την σύζυγό σας Ανδρούλα Πέτρου και όχι από εσάς και έχω διαπιστώσει πέραν πάσης αμφιβολίας ότι οι πράξεις των δωρεών προς τον γιό σας και την σύζυγό σας έγιναν εικονικά με σκοπό την μείωση του φόρου, σύμφωνα με το άρθρο 33 των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων 1978-1988. Τούτο το βασιζώ στους 10 πιο κάτω λόγους:-

15 (α) Στις 23.2.83 δωρίσατε στον γιο σας Παύλο το οικοπέδο υπ' αρ. εγγρ. 22494 και αυτός στις 26.8.83 το πούλησε. Επίσης στις 29.1.87 δωρίσατε στην σύζυγό σας Ανδρούλα το χωράφι υπ' αρ. εγγρ. 22768 και αυτή στις 3.2.87 το πούλησε. Ήτοι, μεταξύ δωρεών και πωλήσεων, διέρρηξε πολύ μικρό χρονικό διάστημα και αν λάβουμε υπόψη το γεγονός ότι εχρειάζετο 20 ορισμένο χρονικό διάστημα για διαπραγματεύσεις, τότε ο χρόνος μεταξύ δωρεάς και πώλησης εκμηδενίζεται.

25 (β) Δεν παρουσιάσατε τραπεζικούς λογαριασμούς στους οποίους να φαίνονται οι καταθέσεις των ποσών των £20.000 και £5.000 αντίστοιχα, που εισπράχθησαν από τις πωλήσεις των πιο πάνω οικοπέδων.

30 (γ) Σχετικά με την πώληση του οικοπέδου υπ' αρ. 22494, παρουσιάσατε συμβόλαιο πώλησης στο οποίο ως πωλητής γράφετε το όνομά σας σαν πληρεξούσιος αντιπρόσωπος του γιου σας Παύλου Πέτρου. Όσον αφορά την πώληση του χωραφιού υπ' αρ. εγγρ. 22768, δεν παρουσιάσατε συμβόλαιο πώλησης διότι ως ισχυρισθήκατε δεν έχετε κάμει.

35 (δ) Έχετε εξαντλήσει το αφορολόγητο ποσό των £5.000."

Σαν αποτέλεσμα καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

40 Η φορολογία επιβλήθηκε στον αιτητή δυνάμει του άρθρου 33(1) του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου του 1978, το οποίο προνοεί τα ακόλουθα:

33.-(1) Οσάκις ο Διευθυντής κρίνη ότι αναφορικός προς φορολογικόν τι έτος το αντικείμενον φόρου οιοιδήποτε προσώπου μειούται εκ πράξεων αίτινες, κατά την γνώμην αυτού,

δεν είναι γνήσιαι ή είναι εικονικαί, δύναται να αγνοήση οι-
ανδήποτε τοιαύτην πράξιν να να φορολογήση τα ενδιαφερό-
μενα πρόσωπα επί του ορθού αντικειμένου φόρου."

Δεν υπάρχει ερμηνεία των λέξεων "μη γνήσια" ή "εικονική" και 5
δεν χρειάζεται ένας τέτοιος ορισμός, γιατί η ερμηνεία δεν είναι
άλλη από τη φυσική ερμηνεία των λέξεων αυτών. Συνεπώς, επα-
φύεται στο Διευθυντή να αποφασίσει βασιζόμενος στα πρωτογε-
νή γεγονότα κατά πόσο η συναλλαγή ήταν εικονική, ήταν δηλαδή 10
συναλλαγή που έγινε χωρίς εμπορικό ή επιχειρηματικό σκοπό και
απέβλεπε μόνο στην αποφυγή του φόρου. (Βλ. **X"Ηράκλης κ.ά. ν. Δημοκρατίας** (1984) 3 C.L.R. 604, και **Νίκος Ιωνίδης ν. Δημοκρατίας** (1991) 3 Α.Α.Δ. 508.)

Το μόνο θέμα που εγείρεται στην παρούσα προσφυγή είναι 15
κατά πόσο το συμπέρασμα του Διευθυντή ότι η πώληση ήταν ει-
κονική, είναι εύλογα επιτρεπτό.

Η υποκειμενική εκτίμηση των γεγονότων ανήκει στη Διοίκηση 20
και το Δικαστήριο τότε μόνο επεμβαίνει, αν υπάρχει πλάνη περι-
τα πράγματα ή το νόμο, ή αν η Διοίκηση υπερβαίνει τα ακραία
όρια της διακριτικής της ευχέρειας και προβαίνει σε διαπίστωση
των γεγονότων κατά τρόπο που δεν είναι εύλογα επιτρεπτός με
βάση τα ενώπιόν της στοιχεία. (Βλ., **Παναγιώτου ν. Δημοκρατίας** 25
(1984) 3 C.L.R. 857, **X"Ηράκλης κ.ά. ν. Δημοκρατίας** (ανωτέρω),
Θουκιδίδου ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1150, **Μαραγκού ν. Δημοκρατίας** (1989) 3 C.L.R. 21 και **Westpark Ltd ν. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 915).

Το Δικαστήριο τούτο υπό τη διοικητική του ιδιότητα, είναι 30
ακυρωτικό και ελέγχει μόνο τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης
απόφασης. Εξετάζοντας τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν μου
και λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές του διοικητικού δικαίου και
της νομολογίας, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η απόφαση του 35
Διευθυντή, όπως αιτιολογήθηκε με βάση τα ενώπιόν του γεγονό-
τα, ήταν εύλογα επιτρεπτή και λήφθηκε σύμφωνα με το Νόμο.
Δε δικαιολογείται η επέμβαση του Δικαστηρίου στην εκτίμηση
των γεγονότων που έγινε από το Διευθυντή.

Για τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή απορρίπτεται με έξο- 40
δα εις βάρος του αιτητή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.